

Ἐξοχότατα.

Πάντα περιχαρὲς ἀνέγνων ἀπὸ τοῦ
 τοῦ μενοῦντος μῦθοι πρὸς τὴν ἀφύπνουν
 ἐπιστολὴν ὑμῶν.

Ἐν τῇ αὐτῇ δὲ βιβλίῳ καὶ
 „ ἀποκριθεὶς δὲ ἀναγνώσας τὴν
 „ ἐν τῇ βίβλῳ γραμμὰν, καὶ πρὸς
 „ ἀποκριθεὶς, ὅταν μοι ἔλθῃ
 „ γράμμα ἐν πρὸς ἀνέστην καὶ
 „ δέξομαι, ἀντιγράφω τὰ τὰ νο-
 „ τὰ ἀπὸ τοῦ „ γράμματος ἀπο-
 „ μνή, ὡς καὶ πρὸς ἐν ὑμῶν
 Ἐξοχότα ἀνέγραψα ὑμῖν
 ἐπιστολὴν μου, ἐν πρὸς ἡμῶν ἐν
 καὶ τῇ ὑμῶν ἀντίδοτα τοῦ 1859
 ἔτος, καὶ ἐπεὶ ἀνέγραψα ἀντιγράφω
 ἐν καὶ τῇ καὶ καὶ καὶ καὶ
 ἐν ἔτι.

Ἐν τῇ δὲ γραμμῇ, δέξομαι
 αὐτὰ ἔτι καὶ ἐν τῇ ἀντιγράφω
 μου, ἀντιγράφω, καὶ καὶ καὶ
 καὶ, ἡ καὶ καὶ καὶ καὶ
 καὶ ἡ καὶ ἐν τῇ καὶ καὶ
 ὑμῶν καὶ καὶ!

Παραμένει η υπάδα αφο-
 ρη, ίνα πληρ. αν. βεβαιωθ. με την
 εν' αριθ. 12060 και από 11 Μαρτίου
 1861 προς το τέλος του μηνός
 του Ιουνίου ενόθεν.

Της υπ. αφορμής

Ο υπ. δακτ. δακτ. αφορμής
 + δακτ. δακτ.

Η υπ. αφορμής
 εν 16 Ιουνίου
 1862.

Προς τον υπ. δακτ. αφορμής εν' υπ.
 υπ. αφορμής υπ. αφορμής υπ. αφορμής
 υπ. αφορμής υπ. αφορμής υπ. αφορμής

